

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

14/1/2009 **Il Divo** Πάολο Σορεντίνιο

21/1/2009 **Boy A** Τζον Κρόουλι

28/1/2009 **Summer Book** Σεϊφί Τεομάν

4/2/2009 **Ανθισμένες κερασιές** Ντόρις Ντόρι

11/2/2009 **Εμπιστεύσου την αγάπη** Ξιαοσουάι Γουάγκ

18/2/2009 **Και τα σπουργίτια τραγουδούν** Ματζίντ Ματζίντι

25/2/2009 **Η σιωπή της Λόρνα** Λυκ και Ζαν - Πιέρ Νταρντέν

4/3/2009 **Τέσσερις νύχτες με την Άννα** Γιέρζι Σκολιμόφσκι

11/3/2009 **Madeinusa** Κλαούντια Γίόσα

18/3/2009 **Euphoria** Ιβάν Βιριπάγιεφ

25/3/2009 **Το καλοκαίρι που έφυγαν οι γονείς μου** Κάο Χάμπουργκερ

1/4/2009 **Παγωμένο ποτάμι** Κόρτνεϊ Χαντ

8/4/2009 **Βαλς με τον Μπασίρ** Αρί Φόλμαν

ΕΜΠΙΣΤΕΥΣΟΥ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ - ΖΥΟ ΥΟΥ

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Ξιαοσουάι Γουάνγκ
Ηθοποιοί: Τσεν Ταϊσένγκ, Ναν Γιου
Χώρα: Κίνα (Έγχρωμο)
Διάρκεια: 116'

Διακρίσεις: - 2 Βραβεία στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Βερολίνου
 1) Οικουμενικό Βραβείο Κριτών - Ειδική Μνεία στον Ξιαοσουάι Γουάνγκ
 2) Αργυρή Αρένα Καλύτερου Σεναρίου στον Ξιαοσουάι Γουάνγκ
 - Βραβείο Χρυσή Αρένα Καλύτερης Ξένης Ηθοποιού στην Λαν Γουέιγουέι στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Pula

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Ένας άντρας και μια γυναίκα που έχουν χωρίσει εδώ και χρόνια, ο Ξιάο Λου και η Μεί Ζου, ξαναβρίσκονται μετά από καιρό με αφορμή ένα τραγικό γύρισμα της τύχης: ανακαλύπτουν πως η πεντάχρονη κόρη τους Χέχε πάσχει από καλπάζουσα λευχαιμία. Ψάχνοντας το κατάλληλο μόσχευμα, διαπιστώνουν πως κανείς από το περιβάλλον τους δεν μπορεί να γίνει δότης. Έτσι η γυναίκα

αποφασίζει να προτείνει στον πρώην άντρα της να κάνουν τεχνητή γονιμοποίηση ώστε να συλλάβουν, ένα άλλο παιδί, που θα μπορεί να γίνει δότης, μιας που θα έχει το ίδιο γενετικό υλικό. Και οι δυο τους έχουν συνεχίσει τη ζωή τους, έχουν βρει νέους συντρόφους και έχουν κάνει νέες οικογένειες. Πώς θα αντιδράσουν αυτοί, στο ενδεχόμενο μιας τέτοιου είδους επανένωσης;

“Ο Xiaoshuai Wang πετυχαίνει μια αφήγηση που οδηγεί σε μια αίσθηση ανακούφισης, δίνοντάς μας τις κατάλληλες δόσεις εγωισμού και διαθεσιμότητας, γενναιοδωρίας και πόνου. Μέχρι το τέλος μας δίνει και ένα πορτρέτο της Κίνας της νέας εποχής”.

Το σινεμά που εξαντλεί τον ανθρώπινο πόνο, μέσα από το δράμα της καταπίεσης και των διλημμάτων μιας νόμιμης συμβίωσης, μπορεί να μοιάζει σε μία πρώτη πρόχειρη ανάγνωση, σαν σενάριο φωσκολικής έμπνευσης, όμως, πίσω από αυτό κρύβεται ένα πολυεπίπεδο και αλληγορικό σύμπαν. Τα προβλήματα των οικογενειακών σχέσεων, βρίσκονται σε οριακές καταστάσεις, εξαιτίας μιας ασθένειας που οι επιπλοκές της είναι καταλυτικές, για το σύνολο της κοινωνίας. Οι σχέσεις των τεσσάρων ηρώων μας, κρέμονται σε μια κλωστή, είναι απόλυτα εξαρ-

τημένες μεταξύ τους και κάθε ατομική ενέργεια αντανακλάται στο σύνολο. Ένα γαϊτανάκι στήνεται από τα δύο ζευγάρια, γύρω από την άρρωστη μικρή, με επιδέξιο τρόπο και ελάχιστα εκφραστικά μέσα. Υπάρχουν τα αντικειμενικά δεδομένα. Υπάρχει η εξωσυζυγική απιστία, που νομιμοποιείται από τους παρανομούντες και στηρίζεται από τα θύματά της. Γιατί πρέπει να σωθεί μιά ζωή. Βάση πιθανοτήτων, υπάρχει ελπίδα, όσο υπάρχει η ανίατη ασθένεια. Ο τρόπος αντιμετώπισής της, μοιάζει εξωπραγματικός, αντικαθεστωτικός, αντισυμβατικός.

Η έκτη γενιά κινέζων δημιουργών, είναι πολύ πιο τολμηρή και ριψοκίνδυνη. Οι δυτικοί το επιβεβαιώνουν και τους αγκαλιάζουν με μεγάλη συμπάθεια σε κάθε φεστιβάλ αριστερά και δεξιά. Οι προβληματισμοί είναι σύγχρονοι, επίκαιροι, ρεαλιστικοί. Στα καθημερινά προβλήματα, παραμερίζεται η κοινωνική δομή και ο πολιτικοοικονομικός ιστός που αναπτύσσεται, ακόμη γραφειοκρατικά. Δίνεται περισσότερο έμφαση, στις ανθρώπινες ιδιότητες, μιας ατομοκεντρικής κοινωνίας. Ο νομοθετικός περιορισμός της ύπαρξης περισσότερων των δύο παιδιών στην Κίνα, είναι δεδομένος. Από κεί και πέρα τα διλήμματα, αφορούν, περισσότερο συναισθήματα αλλά και το ένστικτο αυτοσυντήρησης. Η επιβίωση είναι πολύ δύσκολη, όταν πάρεις λάθος αποφάσεις, που μπορεί να στοιχίσουν μοιραία, σε μιά αθώα ψυχή - μια νέα ζωή.

Μου άρεσε ο τρόπος που αντιμετώπισε το θέμα του, ο Ξιασούι Γουάνγκ. Με κοντινά πλάνα, μινιμαλιστικό σκηνικό, λίτες κινήσεις, αλλά εξαιρετικά πλούσια υποκριτική δύναμη από τους τέσσερις ενήλικες πρωταγωνιστές και την μικρή ...ασθενούσα. Πρόσωπα που μιλάνε και σου διηγούνται την ιστορία, από τη δική τους σκοπιά και τα δικά τους ατομικά συμφέροντα. Όλοι στο τέλος συμφωνούν για το κοινό καλό, έστω και αν "κοστίζει". Η ειλικρίνεια των κεντρικών χαρακτήρων, η αναίδεια του να κρύψουν το γεγονός της παράνομης συνεύρεσης, ή το θάρρος να λες την αλήθεια ακόμη κι αν δε σε συμφέρει, αποτελούν τα θετικά μηνύματα της ιστορίας, που οι Κινέζοι γραφειοκράτες, λογόκριναν στις σεξουαλικού περιεχομένου σκηνές.

Και ένα τέλος, εξαιρετικό. Αφήνεται στον θεατή να πλάσει το δικό του "happy end", από τα όνειρα και τις προσδοκίες των υποστηρικτών της ελπίδας για ένα καλύτερο αύριο. Ακόμα κι όταν το ξέσπασμα της κεντρικής ηρωίδας φτάνει στο απογείο της, ο δημιουργός δεν πέφτει στην παγίδα των κλισέ. Το μελόδραμα αποδομείται από το συγκινησιακό φίλτρο, με φόντο το αχανές, γκρίζο και καταθλιπτικό Πεκίνο.

Το κυριότερο που θέλω να τονίσω, είναι, πως η ταινία, μπορεί να ιδωθεί αλληγορικά σε βαθύτερο επίπεδο. Αν στη θέση της μικρής ασθενούς βάλετε την σημερινή "Κίνα" και τα ανίατα προβλήματά της, θα καταλάβετε πόσο πολύ αναγκαία θεωρείται η μεταμόσχευση "ξένων οργάνων" από δωρητές για

την επιβίωσή της! Και αυτοί οι δωρητές, πρέπει να είναι του άμεσου περιβάλλοντός της, όχι οι "ξένοι επενδυτές". Η κριτική του δημιουργού είναι ανελέητη περνώντας σε άλλα μονοπάτια... Τρομερή σύλληψη και αντι-σύλληψη!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΜΙΧΟΣ

Ο Wang Xiaoshuai δεν είναι μια άγνωστη περίπτωση για το ελληνικό κοινό. Εκτός από το αναγνωρισμένο "Ο Ποδηλάτης του Πεκίνου", έχουμε δει στην τηλεόραση το "Οι Μέρες" (1993) και το "Κοντά στον Παράδεισο" (1998), ενώ μέσω Θεσσαλονίκης έχουμε δει και το "Drifters" (2003). Όλες αυτές οι περιπτώσεις είχαν ήδη σηματοδοτήσει έναν δημιουργό που πρέπει να εμπιστευτείς, γιατί γνωρίζει καλά και με ένα ύφος, πέρα από το γνωστό απωανατολίτικο, την ανθρώπινη ψυχασύνθεση...

Το "Εμπιστεύσου την Αγάπη" είναι βγαλμένο μέσα από τίτλους ειδήσεων, που δεν θα προσέξουμε ιδιαίτερα. Είναι βγαλμένο μέσα από μια λαϊκή λογική, που εύκολα μια σαπουνόπερα χαρίζει. Κι όμως, δεν είναι λαϊκίστικο σινεμά, αλλά ένα σινεμά νέυρων και απόλυτα σινεφιλικό, στα όρια της ρεαλιστικής απεικόνισης ενός κοινωνικού δράματος.

Δύο άνθρωποι, διαζευγμένοι και με νέες οικογένειες, έχουν ως μοναδική επιλογή για να σώσουν τον καρπό της πάλης ποτέ ευτυχίας τους, το να κάνουν εκ νέου παιδί, ώστε να γίνει δότης της ετοιμοθάνατης κόρης τους. Ο Wang Xiaoshuai στήνει αυτό το βαρύ δράμα απλώνοντας τέσσερα ανθρώπινα κομμάτια σε μια σκακιέρα, έτοιμη να αναφωνήσει το θανατηφόρο ρουά-ματ της. Η ζωή του βασιλιά-παιδιού είναι τροχοπέδη των προσωπικών προκαταλήψεων και της έννοιας που δίνουμε ως κοινωνία, στην σεξουαλική επαφή. Το σεξ μπορεί να είναι χαρά ζωής, μπορεί να είναι και το σύνορο που «σκοτώνει» την συναισθηματική επαφή. Η μορφή να γίνεται με πάθος, μπορεί να γίνεται με σκωπτό, μπορεί να γίνεται με συνήθεια. Όμως το μυαλό μας δεν χωράει ότι μπορεί να γίνεται με θυσία. Ο δημιουργός χαρίζει αυτήν την τραγική υπόσταση στην σεξουαλική επαφή, και θα τοποθετήσει το ελάφι στη θέση της Ιφιγένειας, αφού η θυσία καταστρέφει θεσμούς και γεννάει προκαταλήψεις.

Το τριών φράσεων σενάριο-πλοκή έχει απογειωθεί

μέσω των απαλών υποδείξεων του, γεννημένου στη Σαγκάη, σκηνοθέτη. Οι τέσσερις ερμηνευτές ζουν με πάθος τους ρόλους, παίζοντας σε μια τραγωδία, που μόνο ένας σύγχρονος Ευριπίδης εύκολα θα συλλάμβανε. Το δίκαιο Βραβείο Σεναρίου στο τελευταίο φεστιβάλ του Βερολίνου, απόρροια ενός διαλογικού κινηματογράφου, που στηρίζεται σε όμορφη φωτογραφία και συνεχείς ανθρωπίνες επαφές, ανά ζεύγη, ανά τετ-α-τετ.

Κριτική Σύνοψη

Άνθρωπος εναντίον ανθρώπου και έρωτας εναντίον πράξης, σε μια σύγχρονη τραγωδία μιας παράδοξης επιλογής της μοίρας. Ο θάνατος σαν παιχνίδι που παίζεται με προκατειλημμένους παίκτες και τέσσερις ανθρώπους που επιλέγουν διαφορετικούς κανόνες. Ο κινέζος δημιουργός στηρίζει τη δύναμη του σε ένα σενάριο, που δεν χαρίζεται σε ευκολίες ανάγνωσης, δεν κάνει λαϊκίστικες χάρες, δεν ελέγχεται από μανιέρες εύκολης, επιβλητικής δραματουργίας. Τέσσερις ερμηνευτές που ζουν την ιστορία σαν δική τους, φωτογραφία που γράφει πάνω στην μουντή ψυχολογία και ένας κινηματογράφος βήματα μπροστά από την έκτη γενιά. Ακόμα και αν φοβάστε το βαρύ θέμα, δείτε το, έχοντας ελεύθερη σκέψη και κατανόηση μπροστά στο δικαίωμα για ζωή, με κάθε τίμημα.

“Η Liu, ευρέως γνωστή από τη δουλειά της στην τηλεόραση, είναι εξαιρετικά καλή στο ρόλο της μητέρας”. (Derek Elley, Variety)

“Ο Xiaoshuai Wang πετυχαίνει μια αφήγηση που οδηγεί σε μια αίσθηση ανακούφισης, δίνοντάς μας τις κατάλληλες δόσεις εγωισμού και διαθεσιμότητας, γενναιοδωρίας και πόνου. Μέχρι το τέλος μας δίνει και ένα πορτρέτο της Κίνας της νέας εποχής”.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΝΩΤΗΣ

ΞΙΑΟΣΟΥΑΪ ΓΟΥΑΝΓΚ

Γεννήθηκε στις 22 Μαΐου 1966 στη Σαγκάη Κίνας.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Zuo you (2007), Qing hong (2005), Er di (2003), Jeonjaeng geu ihu (2002), Shiqi sui de dan che (2001), Meng huan tian yuan (1999), Biandan, guniang (1998), Jidu hanleng (1996), Da youxi (1994), Dongchun de rizi (1993)